

Tolkningsfrågor

1. Kan artikel 2. 2 c) rörlighetsdirektivet 2004/38/EG⁽¹⁾ tolkas på så sätt att en medlemsstat, under vissa omständigheter, får kräva att en släkting i rakt nedstigande led som är 21 år eller äldre — för att anses vara beroende för sin försörjning och därmed falla in under definitionen av familjemedlem enligt artikel 2.2. c) rörlighetsdirektivet 2004/38/EG — ska ha försökt att få ett arbete, få hjälp för sin försörjning från ursprungslandets myndigheter och/eller på annat sätt klara sin försörjning men att detta inte har varit möjligt?
2. Vilken betydelse har det vid tolkningen av rekvisitet "beroende för sin försörjning" i artikel 2. 2 c) rörlighetsdirektivet 2004/38/EG, att en släkting — på grund av personliga omständigheter såsom ålder, utbildning och hälsa — bedöms ha goda förutsättningar för att få ett arbete och dessutom har för avsikt att börja arbeta i medlemsstaten, vilket skulle innebära att förutsättningarna för att anses som en sådan anhörig som är beroende för sin försörjning enligt bestämmelsen inte längre föreligger?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG (Text av betydelse för EES)
EUT L 158, s. 77

Talan väckt den 19 september 2012 — Europeiska kommissionen mot Europaparlamentet och Europeiska unionens råd

(Mål C-427/12)

(2012/C 355/20)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: B. Smulders, C. Zadra och E. Manhaeve)

Svarande: Europaparlamentet och Europeiska unionens råd

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- ogiltigförklara artikel 80.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 528/2012 av den 22 maj 2012 om tillhandahållande på marknaden och användning av biocidprodukter⁽¹⁾, i den del den föreskriver att åtgärder för att införa avgifter som ska betalas till Europeiska kemikaliemyndigheten ska antas genom en genomförandeakt i den mening som avses i artikel 291 FEUF, och inte genom en delegerad akt enligt artikel 290 FEUF,
- fastställa att rättsverkningarna av den ogiltigförklarade bestämmelsen, och av de akter som antagits med stöd av denna, ska fortsätta att gälla till dess att en ny bestämmelse som ersätter denna bestämmelse, inom en skälig tid, har trätt i kraft, och

- förplikta Europaparlamentet och Europeiska unionens råd att ersätta rättegångskostnaderna.

I andra hand, för det fall domstolen skulle finna att yrkandet om delvis ogiltigförklaring inte kan tas upp till sakprövning, yrkar sökanden att domstolen ska

- ogiltigförklara nämnda förordning i sin helhet,
- fastställa att rättsverkningarna av ovannämnda förordning, och av de akter som antagits med stöd av denna, ska fortsätta att gälla till dess att en ny reglering, som ersätter förstnämnda förordning, inom en skälig tid har trätt i kraft, och
- förplikta Europaparlamentet och Europeiska unionens råd att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen har till stöd för sin talan anfört en enda grund som avser åsidosättandet av fördraget, och i synnerhet av systemet för tilldelning av de regleringsbefogenheter som unionslagstiftaren kan tilldela kommissionen enligt artiklarna 290 FEUF och 291 FEUF.

Kommissionen hävdar att rådet och parlamentet felaktigt har beslutat att tilldela kommissionen genomförandebefogenhet med stöd av artikel 291 FEUF, för att införa avgifter till Europeiska kemikaliemyndigheten. Enligt kommissionen ska den akt som den ska anta enligt artikel 80.1 i förordning (EU) nr 528/2012 betraktas som en delegerad akt i den mening som avses i artikel 290 FEUF, eftersom den syftar till att komplettera vissa icke väsentliga delar i lagstiftningsakten. Med hänsyn till det sätt på vilket befogenheter tilldelas kommissionen, men även till syftet med den akt som ska antas med stöd av dessa befogenheter, ska en sådan akt följaktligen antas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 290 FEUF, och inte enligt förfarandet i artikel 291 FEUF.

⁽¹⁾ EUT L 167, s. 1.

Överklagande ingett den 24 september 2012 av Leifheit AG av den dom som tribunalen (sjätte avdelningen) meddelade den 12 juli 2012 i mål T-334/10, Leifheit AG mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

(Mål C-432/12 P)

(2012/C 355/21)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Leifheit AG (ombud: V. Töbelmann och G. Hasselblatt, Rechtsanwältin)

Övriga parter i målet: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller), Vermop Salmon GmbH

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva tribunalens dom av den 12 juli 2012 i mål T-334/10,
- ogiltigförklara det beslut som fattades av första överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån) den 12 maj 2010 i ärende R 924/2009-1,
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta kostnaderna för förfarandet vid tribunalen, domstolen och överklagandenämnden samt ersätta klagandens rättegångskostnader,
- för det fall Vermop Salmon GmbH agerar till stöd för harmoniseringsbyråns yrkanden kommer sökanden senare att framföra ytterligare yrkanden,
- förplikta Vermop Salmon GmbH att bära sina egna rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Tribunalens dom av den 12 juli 2012 ska upphävas, eftersom tribunalen har gjort en felaktig rättstillämpning genom att inte ha beaktat omfattningen på den prövning som överklagandenämnden ska göra i ett överklagandeförfarande enligt artiklarna 63.1 och 64.1 i rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken.

Tribunalen har inte beaktat den funktionella kontinuitet som gäller mellan harmoniseringsbyråns instanser och inte tagit hänsyn till att även uttryckliga yrkanden inte kan fritar överklagandenämnden från sin skyldighet att på ett omfattande sätt pröva det angripna beslutet såväl vad gäller de faktiska omständigheterna som i rättsligt hänseende.

Tribunalen har enbart grundat sitt avgörande på konstaterandet att frågan om ett verkligt bruk av det äldre varumärket utgör en specifik fråga som ska besvaras i ett tidigare skede, och att överklagandenämnden inte behöver pröva denna fråga.

Tribunalen har härvid inte beaktat att denna fråga har ett samband med kravet på att det ska visas att det förelegat ett sådant bruk som har rättslig verkan, vilket utgör en del av nullitetsförfarandet och vilket således som sådant omfattas av området för överklagandenämndens prövning.

Vidare har tribunalen åsidosatt artikel 8.1 b i rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken, eftersom tribunalen har gjort en felaktig tillämpning av de allmänna principer som ligger till grund för bedömningen av huruvida en förväxlingsrisk föreligger.

Tribunalen har särskilt vid bedömningen av huruvida varumärkeslikhet föreligger, grundat sig på det av erfarenhet konstate-

rade förhållandet att konsumenter lägger större vikt vid början av ett ord än övriga delar av varumärket, utan att det bedöma huruvida denna på erfarenhet grundade omständighet är tillämplig i förevarande fall.

Vidare har tribunalen inte i tillräcklig mån beaktat de faktiska omständigheter som klaganden anfört rörande varumärkeslikheten. Dessutom har tribunalen övertagit överklagandenämndens konstateranden utan att göra en prövning av deras riktighet.

Överklagande ingett den 26 september 2012 av Luigi Marcuccio av det beslut som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 3 juli 2012 i mål T-27/12, Marcuccio mot domstolen

(Mål C-433/12 P)

(2012/C 355/22)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Luigi Marcuccio (ombud: G. Cipressa, avvocato)

Övrig part i målet: Europeiska unionens domstol

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- ogiltigförklara det beslut som meddelats av tribunalen den 3 juli 2012 i mål T-27/12 i sin helhet och utan undantag,
- i första hand, förplikta domstolen att ersätta sökandens rättegångskostnader i första instans och i målet om överklagande och i sin helhet och utan undantag bifalla sökandens yrkanden som de framgår av ansökan varigenom talan väckts i första instans,
- i andra hand, återförvisa målet till tribunalen för avgörande i sak.

Grunder och huvudargument

Det överklagade beslutet är uppenbarligen otillräckligt motiverat, ormligt, ologiskt och innebär att de faktiska omständigheterna har missuppfattats. Tribunalen har gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den kvalificerade flera skrivelser från sökanden till domstolens förste generaladvokat som begäran om omprövning i den mening som avses i artikel 256 andra stycket FEUF.